

ΠΑΡΟΙΜΙΕΣ

1. Άμα ντιβιρντίς τ' αμάξ' στράτις πουλλές.
2. Απού Γάβρου ντιουντιούνα δε γέντι.
3. Απού του ίδιου ξύλου βγαίν' κουπρόφκιαρου, βγαίν' κι φουμόφκιαρου.
- /από τους ίδιους γονείς γεννιούνται διαφορετικά παιδιά/.
4. Από τη μάνα ορφανεύουν τα παιδιά /σημασία της στέρησης της μητέρας/
5. Αφεντάκι μ' δταν μ' ορμήνευες, εβδομήντα δυο μύγες μέτρησα /πεθερέ μου αδιαφόρησα για τις συμβουλές/.
6. Βέργα που λυγάει δεν τσακίζεται /για τους υποχωρητικούς ανθρώπους που δεν προκαλούν εχθρότητα/.
7. Βόδ' πήγε, γελάδι γύρισε /Βόδ' παέν' γιλάδ γυρνάει/
8. Βρεγμένος από τη βροχή δεν φοβάται.
9. Βρήκα πεθερά πώκλαψε, ανάθεμά με αν δεν την αδιάβω /Ξεπεράσω/όπως μου φαίρονται θα τους φερθώ/.
10. Βρήκε τυφλός τον κατήφορο /βρήκε την ευκολία του/.
11. Γιαμουσιάκ' κους κώλους καμιά φορά δεν στεγνών' /ο καλόβουλος πάντα υποφέρει/.
12. Για τον φύλλο καίει και το πάπλωμα.
13. Γύρευε καμήλα κέρατα, το' έκοφαν και τ' αυτιά.
14. Δεν ξέρει ποιο τσαρούχι τον πατάει /Γκρινιάρης, δεν ξέρει τι θέλει /
15. Δεν ξέρει από που γεννάει η κότα τ' αυγό /ανίδεος/.
16. Δεν μπορεί να δείρει το γαϊδούρι, δέρνει το σαμάρι.
17. Δεν τρώγεται ούτε φημένος, ούτε βρασμένος. /δύστροπος/.
18. Δυο τζαμπάσδις σ' ένα σχοινί δεν χωρούν /δυο εγωΐστες δεν ταιριάζουν
19. Ίδγει γάτα τουν κώλουτς θάρριψει ήταν γιαράς /πληγή/ μεγαλοποίηση ασήμαντου πράγματος/.
20. Είνι κώλους κι βρακί /αχώριστοι φίλοι/.
21. Έμαθα να μπιλουνιάζου, γαμώ τον μάστορή μου.
22. Ένας λόγος, ένας πιθανός /σημασία υπόσχεσης/.
23. Έμ ταμένα εμ δουμένα πάει πουλύ /ειρωνεία για πρόκα που την έχουν υποσχεθεί/.
24. Έφαγει φείρα χόρτασει, βήκει κι στου γιακά.
25. Ήταν το κλήμα στραβό, τ' άφαγει κι ο γάιγαρος /ατυχία/.
26. Θέλει να κλάσει και να μή φυράσει /όταν θέλει κάποιος να κάνει κάτι χωρίς να ξοδέψει χρήματα/.
27. Κάθι μπάμπου κι κλούρα /κάθε φορά δεν έχει δώρο/.
28. Καθένας με το ντέρτι του κι ο μυλωνάς με το τυχέρό του.
29. Καινούργιο κόσκινο που να σε πρωτοκρεμάσω, παλιό μου που να σε πετάξ
30. Και του αδελφού μου το τσουκάλι να βράζει και το δικό μου να μη σιγάει.
31. Καλύτερα να βγει το μάτι σου παρά το δνομα.
32. Καμήλα δεν κουτσαίνει απ' τ' αυτή.
33. Κατά το ρούχο και τ' αστάρι /φόδρα/.
34. Κατά τον καιρό σέρν' ή Μάρω τον χορό.
35. Κατά τον τοίχο το χορδ.
36. Καρακάξα από παλούκ' σε παλούκ' ή τα μάτια της ή τουν κώλουτς θα φάει.
37. Κατσίβιλους αν δεν πινέψει την καλύβα τι, θα πέσει να ταυν πλακώσ.
38. Κι τρανή νύφη μι τα νταούλια, κι μεκρή μι τα νταούλια /έχουν τις ίδιες φροντίδες/.
39. Κλείδωνε την κλειδουνιά σ' να μη μαλώνς μι τ' γειτουνιά σ'.

40. Κάτσε κώλε φτιάσε ρόκα.
41. Κάτ' απ' την φάθα τρέχ' του νιρό /κρυφός, ύπουλος/.
42. Κοίταξέ με με το ένα μάτι, να σε κοιτάξω με τα δυο.
43. Κοσκινίζ' κι δε ζμών' /οκνηρός/.
44. Λάλα το γάιδαρο ν' ακούς πουρδές /όταν συμβουλεύουν κάποιον και κάνει χειρότερα/.
45. Λίγδα στον παστό τρέχ' /η τύχη ευνοεί αυτούς που έχουν/.
46. Δύκους παστούρμά δε φκιάν' /για δσους δεν κάνουν οικονομία/.
47. ΜΕ τ' αμέξ' πιάνει το λαγό /υπομονή/.
48. Έτσ' που γίνκαμι άνδρα μ' για συ να πιθάνες για γω να χηρέψου.
49. Ή μικρός μικρός παντρέψου ή μικρός καλογηρέψου.
50. Ξέρ' Γιάνν'ς τι έχ' στουν ντρουβά τέ.
52. Αγαπώ κι δε μι ξέρουν, προυβουδώ κι δε μι θέλουν.
53. Ανθρώπου απού σόδι κι σκύλου απού μάντρα.
54. Αντα βρέχ' μαζώνουν νιρό.
55. Απλών' του ζουνάρ' για καβγά.
56. Αυτός κι τουν φύλλου καλιβών.
57. Αυτός βγάν' κι απ' τη μύγα ξέγγι.
58. Αυτός πούλσει την φχή τ' στου διάβουλου.
59. Αυτός πααίν' όπ' φθάνει αέρας.
60. Απ' δπου τουν πιάις βρουμάει.
61. Γένσει γιλάδα τέ.
62. Δυο φουρές να μιτράς κι ώστιρα να κόβει.
63. Έβαλει του νιρό στ' αυλάκι.
64. Έφτασει κόμπους στου χτένι.
65. Έχου για τη γούνατ' ράμματα.
66. Θιος αγαπάει τουν κλέφτ', αγαπάει κι του νοικουκύρι.
67. Κάθι πρόβατου απ' του πουδάρ' τ' κρέμιτι.
68. Καθένας τ' μύξα τ' αρέζι.
69. Κατά του πάπλουμα απλώνουν τα πουδάρια.
70. Καλή γιλάδα βρήκι ν' αρμέγι.
71. Κάμει του διάβουλου σύντρουφου, να πιράις του πουτάμι.
72. Καρακάξα απού παλούκ' σι παλούκ' για τα μάτια της θα βγάλ' για τουν κώλου της θα ξισκίσι.
73. Κι τα ντβάρια έχουν αυτιά.
74. Κιρός πλάει τ' άχυρου.
75. Μη χώνισει κει που δε σι σπέρνουν.
76. Μη μι τστάς μι του βιλόν' να μη σι τστίσου μι τ' σακουράφια.
77. Μικρά πιδιά μικρά βάσανα, μιγάλα πιδιά μιγάλα βάσανα.
78. Μιφυτρών κει π' δε σι σπέρνουν.
79. Μι ξιώσει κι π' δε σι τρώει.
80. Μι τσ' χαράς /γάμου/ τα κουμάτια κλιά δε χουρταίνι.
81. Μάζιβει κι ας είν' κι ρόγιες.
82. Μ' έβαλει φύλλους στ' αυτιά.
83. Μ' έβγαλει την φχή ανάπουδα.
84. Νηστεύει ο δούλος του θεού δταν δεν έχ' να φάει.
85. Να διούμει της νύχτας κατής /σύζυγος/ τι θαπεί.
86. Ο ένας της μυρίζ' κι γιάλλους της βρουμάει.
87. Όπους έστρουσεις έτσ' θα κμηθείς.
88. Όποια ηέτρα κι αν σκιώεις, απου κάτ' θα τουν βρείς.
89. Όποιους ανακατώντι μι τα πίτυρα, τουν τσιμπούν χότιες.
90. Όποιους αφουγκριώτει τα θκάτ ακούεις.
91. Όποιους διαλέγ' τα διαλιγούρια πάνριν.
92. Ούτε σκόρδου έφαγει, ούτε σκουρδές μυρίζι.

93. Οι γύψτοι τα μαλώματα τάχουν για πανηγύρια.
94. Ούλ' γιλούσαν μι τη μένα, ξικαρδίζουμαν κι γώ.
95. 'Οτι βρέξ' ας κατιβάσῃ.
96. 'Οποιους δεν έχ' μυαλό, έχ' πουδάρια.
97. Ο παπάς βλουγάει πρώτα τα γένια τή.
98. Ο κόσμος τόχει τούμπανο κι συ κρυφό καμάρι.
99. 'Ορσαν τ' γάτα, κι γάτα τν ουρά τς.
100. Πέταξει του πουλάκι.
101. Προτού ν' ανέβ' στου γάιδαρου, ταράζ' τα πουδάρια τή.
102. Πουλλή δλειά νικάει τ' φτώχεια.
103. Σι ξένου κώλου χίλια δικανίκια.
104. Σένα λέου πιθιρά, να τ' ακούει νύφη.
105. Στην καλή την προυβατίνα κριμούν του κουδούνι.
106. Σκλί που γαυγίζ' μη του φουβάσει.
107. Τα σκόρδα δσου αρώνουν δένουν κιφάλι.
108. Τέλυκου λάκρους είνι χουντρός, γιατί φκιάν' τη δλειά τ' μοναχός.
109. Του γινάτ' βγάζει μάτι.
110. Του ξεπνου του πλί απ' τ' μύτ' πιάνιτει.
111. Της νύχτας τη δουλειά τη βλέπ' μέρα κι γιλάει.
112. Του βιό πλάει του στχειό.
113. Τα ξένα νύχια για θα ξύσουν, για θα σι σγρανίσουν.
114. Του γνέμα στου φτηνό κόβιτει.
115. Τζιάμπα δούλιφει, τζιάμπα μην κάθισει.
116. Του φσάει κι δεν κρυών.
117. Του πουλύ του "χυρ' ελένησον" του βαριέτει κι παπάς.
118. Τρώγιτει μι τα ρούχα τ' αυτός.
119. Του ταμάχ' τρώει του νοικουκύρι.
120. Του χούι μι την ψχή βγαίν.
121. Τσέργα τ' δεν καίτει.
122. Του σίδηρου δσου είνει ζιστό λυγάει.
123. Του ζνάρ' τ' ούλου απλουμένου τόχι.
124. Του πιδί κι του σκλί δπους του μάθ' τς.
125. Του πρώιμου του πουλί κι αν δεν πιτάξ' τς πουδαριάς θα πάει.
126. Τουν έπιασαν στα πράσα.
127. Του σκλί του κάκκαλου ούτι του τρώει ούτι σ' αλλουν του δίν.
128. Του θηλκό του πλί φκιάν' τ' φουλιά.
129. Του μπουγάζ' κι τα κιραμίδια κατιβάζ.
130. Φέλους τουν φέλου έκραζει κι νοικουκύρης έσκαζει.
131. Χέρια ευλογημένα, στόματα καταφαμένα.
132. Χαζέρκου γάιδαρου τ' δίνουν κι αυτός τουν κτάζ' στα δόντια.
133. Χουρταμένους του νησκό δεν τουν θυμάτει.
134. Χόρτασει ψείρα, βγήκει στου γιακά.

ΠΑΡΟΙΜΙΩΔΕΙΣ ΦΡΑΣΕΙΣ

Ο λαός προσέχει πάρα πολύ τα διάφορα γεγονότα της καθημερινής ζωής και τώρα αλλά και πάντοτε, τα δε διδάγματα τα εκφράζει περιληπτικά μερικές φορές και με δυο λόγια και τα παραδίνει σαν πολύτιμο θησαυρό από γενεά σε γενεά. Μερικές τέτοιες φράσεις αποδεικνύουν το βάθος της σοφίας του λαού μας. Διαλέγουμε τις πιο ιδιότυπες και όχι πολύ μακρινής εποχής, από τους ιδιωματισμούς τους, φανερές ότι έχουν γεννηθεί στο Σουφλί.

1. Γειρουσίν, βασιλουσίν! Η υγεία είναι βασιλεία. Δηλ. όποιος έχει σταθερή υγεία είναι ευτυχισμένος σαν βασιλιάς.
2. Θιος κι η ϕχήτ, κι διάβουλους του πιτσίτ! Ο Θεός ας κρίνει την φυχή του και ο διάβολος το σώμα του.
3. Τ' ϕέν ϕάρ' στα χείλ'. Του φήνει ϕάρι στα χείλη. Αναφέρεται σε κακιά γυναίκα που κάνει τόσο μαρτυρική τη ζωή του άνδρα της ώστε να φλογίζουν τα χείλη του από τη στενοχώρια και που μπορεί έτσι σαυτά να φηθεί και ϕάρι ακόμη.
4. Δεν τρώτεις νε φέμενους νε βρασμένους. Είναι τόσο περίεργη η νοοτροπία θρισμένων ανθρώπων ώστε είναι αδύνατον να συμφωνήσουν και με τον πιο ήρεμο συνομιλητή τους.
5. Βήκι ψέρα στου γιακά. Αναφέρεται στους νεόπλουτους εκείνους που δεν αφήνουν ευκαιρία από το να επιδειχθούν και να παριστάνουν τον έξυπνο παντού και πάντοτε.
6. Ούλ' γιλούσαν μι τι μένα ξικαρδίζουμαν κι γώ. Αναφέρεται στους αφελες που ενώ δύο γελούν εις βάρος τους, γελούν κι αυτοί ξεκαρδιστικά κι απονήρευτα.
7. Θαρρείς κι μπάτρισαν τα καράβια τ'. Είναι μερικοί άνθρωποι που για την παραμικρή κακοτοπιά αισθάνονται τόση σπενοχώρια ώστε να περπατούν συλλογισμένοι και καταστενοχωρημένοι σαν να βούλιαξαν τα καράβια του.
8. 'Άμα ντιβιρντίσ' τ' αμάξ' δρόμ' πουλλοί. Όταν αναποδογυρίσει το αμάξι, δρόμοι πολλοί. Αποδίδεται σε κάθε περίπτωση που από οποιαδήποτε απροσεξία έχει συμβεί ένα ανεπανόρθωτο συνήθως κακό.
9. 'Άριζει Μάρου του χουρδ, βρήκει άντρα γκαϊντατζή. Αναφέρεται σε ανθρί πους που μετέρχονται χίλια δυο τεχνάσματα μέχρις ότου επιτύχουν αυτό που θέλουν.
10. 'Αντα βρέχ' μαζώνουν νιρδ. Όταν σου δίνεται η κατάλληλη ευκαιρία πρέπει να την εκμεταλλευτείς.